

Kad Hodas

Bajaga

Vecer ne mirise na rakove i skoljke
Mesec je bleđa fleka boje cimeta
Uzimas cipele za setanje kroz snove
Ulica voli ritam tvojih koraka
Vetar se provlaci kroz nepoznate reci
Asfalt se miluje sa tvojim stiklama
Suviše mekan da bi mogao da spreći
Ovo je veće puno tvojih tragova
Kad hodas ne zastajkuješ
I zemlju ne dodiruješ
A mene ne primećuješ
I uporno se trudiš
Da me prođe pozuda
Jos drhtim od tvog pogleda
Iz nekih starih razloga
Ne mogu da se sredim